

Sygn. akt I ACz 758/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Peleć

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w B.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w B., F. M., T. M.**

o uznanie umowy za bezskuteczną

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 26 września 2012 r., sygn. akt I C 997/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 103 u.k.s.c.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, iż opłata sądowa od pozwu wynosi 15.000 zł, a z przedłożonych przez Spółkę dokumentów wynikało, że posiada wolne środki w wysokości ponad 600.000 zł.

Z tego też względu, Sąd uznał, iż uiszczenie przedmiotowej opłaty sądowej od pozwu, nie zaburzy płynności finansowej powoda, albowiem kwota ta stanowi niewielką część środków zgromadzonych na rachunku powoda.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i zwolnienia go od kosztów sądowych w całości, ewentualnie o przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Skarżący podniósł, iż nie ma dostatecznych środków na uiszczenie opłaty od pozwu, gdyż ciężące na nim zobowiązania w całości pokrywają zgromadzone na rachunku bankowym środki finansowe. Specyfika prowadzonej przez Spółkę działalności oznacza, że w okresie letnio-jesiennym koszty związane z jej działalnością znacznie wzrastają. Po sprzedaży produktów rolnych i uregulowaniu zobowiązań przez kontrahentów powód może odnotować zysk i przeznaczyć go na inne cele niż zabezpieczenie działalności Spółki.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U z 2010r. Nr 90, poz. 594) strona dokonująca czynności procesowej, od której należy pobrać opłatę sądową, co do zasady obowiązana jest ponieść te koszty, gdyż sprawy cywilne są prowadzone na koszt stron.

W sytuacjach wyjątkowych, a w stosunku do osób prawnych taką sytuację wyjątkową opisuje art. 103 powołanej ustawy, może się ona ubiegać o zwolnienie od kosztów sądowych, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Na obecnym etapie postępowania powoda obciąża jedynie obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w kwocie 15.000 zł i z tego względu, Sąd Okręgowy słusznie rozpoznał jego wniosek tylko w takim zakresie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wnioski wyciągnięte przez Sąd Okręgowy z analizy dokumentów przedstawionych przez powoda nie naruszają, ani przepisu art. 233 § 1 k.p.c., ani tym bardziej art. 103 u.k.s.c.

Z przedłożonych przez powodową Spółkę dokumentów wynika jednoznacznie, iż jest przedsiębiorstwem dużych rozmiarów, posiadającym trwałe aktywa warte ok. 2 mln zł, który prowadzi działalność gospodarczą na dużą skalę, na co wskazuje uzyskany na dzień 31 sierpnia 2012r. przychód netto ze sprzedaży na kwotę ponad 1.700.000 zł, przy uzyskanym zysku na kwotę ponad 390.000 zł (rachunek zysków i strat k. 74-78).

Niemniej jednak, powodowa Spółka jako przedsiębiorca, winien tak gospodarować posiadanymi przez siebie środkami finansowymi, aby móc przynajmniej w części przeznaczyć je, o ile zajdzie taka potrzeba, na koszty związane z prowadzeniem postępowania sądowego w charakterze bądź powoda, bądź pozwanego.

Oznacza to, że w procedurze planowania wydatków związanych z działalnością gospodarczą podmioty prowadzące tę działalność, przewidując realizację swoich praw przed sądem, powinny uwzględniać także konieczność posiadania środków na prowadzenie procesu sądowego.

Zawsze więc trzeba się liczyć z koniecznością ponoszenia określonych kosztów sądowych i rezerwować na ten cel środki finansowe. Możliwości finansowe Spółki w tym zakresie z reguły będą określone przez stosunek pomiędzy wysokością osiągniętych przychodów, a wysokością wymaganych kosztów sądowych. W rozpoznawanej sprawie relacja obu tych wielkości jest taka, że wniosek Sądu Okręgowego o braku przesłanki z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasługuje na akceptację.

Ponadto należy zauważyć, iż wyłożenie środków z przeznaczeniem na opłaty sądowe ma charakter tymczasowy, albowiem gdy okaże się że twierdzenia powoda będą zasadne, to Sąd o kosztach postępowania orzeknie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, stosownie do jego wyników.

Biorąc powyższe pod uwagę, rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe, a zażalenie powoda jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.